

Ministeren faar sine Raad, jeg ser godt, hvem det er, han i disse Spørgsmaal har fulgt. Det er Direktør Heilbuth, der sidder som Medlem af Prisreguleringskommissionen, og som i denne Sag har været Ministerens højre Haand og er Pot og Pande hos ham og i Virkeligheden er som en Overdepartementschef. Direktør Heilbuth er sikkert en fortræffelig Mand i adskillige Henseender. Han er i hvert Fald en Mand med mange Ideer, men det forekommer mig, at det forholder sig med hans Ideer som med et Kaleidoskop. Han er saa rig paa Ideer, at han ikke kan blive færdig med at udvikle den ene, før han har en ny. Det er et Utal af Ideer, dette Spørgsmaal vedrørende, Direktør Heilbuth har fremsat indenfor Prisreguleringskommissionen. Paa et Tidspunkt vilde han ingen Maksimalpris have, paa et andet vilde han have Maksimalpris paa Byg, men ingen paa Rug og Hvede, paa et tredje vilde han have Maksimalpris paa Hvede, men ikke paa Rug, paa et fjerde Maksimalpris paa Rug, men ikke paa Hvede. Samtidig forsikrede han Dampmøllerne og Bagerne, at de kunde være ganske rolige, der vilde ikke blive fastsat mere Maksimalpris, end vi havde faaet. Et Par Dage efter stemte han i Kommissionen alligevel for Maksimalpris ogsaa paa Hvede. Jeg tror, det havde været nyttigt, om Ministeren angaaende disse Spørgsmaal havde lyttet noget mere til de efter min Mening mere praktiske Folk, som sidder i Prisreguleringskommissionen, saa var Ministeren neppe kommet ud i det Uføre, han efter min Mening er kommet ud i.

Jeg beklager meget, at Ministeren ikke vil gaa med til at ophæve Maksimalprisen paa Rug, fordi jeg anser det for skæbnesvangert at fastholde den. Jeg frygter for, at det vil medføre, at man bliver nødt til at indføre mere fremmed Rug, end man ellers vilde blive nødt til, og da man vil komme til at give uhyre høje Priser for fremmed Rug, vil det betyde, enten at Brødpriserne forhøjes, eller at Statskassen maa tage et meget stort Tab. Da vi fra vor Side ikke ønsker disse skæbnesvangre Følger, men tværtimod ønsker hurtigst muligt at udslette Sporene af de onde Virkninger, Maksimalprisen allerede har haft, maa vi fremdeles opfordre Ministeren til ikke alene at sørge for at indføre tilstrækkeligt Brødkorn ude fra, men ogsaa til at ophæve Maksimalprisen. Jeg skal derfor nu stille et Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget gaar ud fra, at Re-

geringen i Henhold til Indenrigsministerens Udtalelser lader foretage Indkøb af Brødkorn fra Udlandet, og idet Tinget opfordrer Regeringen til straks at ophæve den fastsatte Maksimalpris paa indenlandsk Rug, gaar Tinget over til Dagsordenen“.

Formanden: Der er altsaa fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget gaar ud fra, at Regeringen i Henhold til Indenrigsministerens Udtalelser lader foretage Indkøb af Brødkorn fra Udlandet, og idet Tinget opfordrer Regeringen til straks at ophæve den fastsatte Maksimalpris paa indenlandsk Rug, gaar Tinget over til Dagsordenen“.

Det er denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der nu foreligger til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Da jeg ikke kan være sikker paa at faa Ordet i dette Møde, hvis jeg venter, til Ordførerne har talt, ønsker jeg om nogle Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nu talte, fremsatte i Begyndelsen af sit Foredrag, at give nogle Oplysninger. Det ærede Medlem havde i nogle Artikler udviklet den Opfattelse, at Maksimalprisen hemmede Importen. Som Grundlag herfor offentliggjorde han et Brev, hvori en Importør besvarede et af ham stillet Spørgsmaal. Spørgsmaalet lød: Hvor megen Rug havde De købt før den 22. September og hvor megen efter den 22. September? Vedkommende Importør svarede, at han havde købt lidt Rug før den 22. September og megen Rug efter. Jeg fandt da Anledning til at oplyse, at dette Svar ikke kunde begrunde det, som det ærede Medlem mente. Thi Grunden til, at vedkommende Kornimportør havde købt lidt Rug før den 22. September, var den Omstændighed, at han paa det Tidspunkt havde opkøbt Rug for Statens Regning, hvad han allerede havde meddelt mig i Brev af 15. Oktober. Jeg sagde endvidere, at det var besynderligt, at det ærede Medlem havde spurgt om vedkommende Importørs Import af Rug og ikke om hans Import af Hvede, thi paa det Tidspunkt var det et Spørgsmaal om Maksimalpris paa Hvede, der forelaa. Det ærede Medlem sagde nu, at den 22. September i Mødet af Landboforeningerne talte man ogsaa om Maksimalpris paa Rug. Det er meget rigtigt, men det, som var bekendt for Offentligheden, var